

ЙОРДАН СТУБЕЛ ЖАЛБА

chitanka.info

Завайкала Лисаната,
заохкала сирашката,
че овчари в бачията
одрали ѝ опашката.

Занарежда разплакана,
погрозняла, оскубана:

— Ах, опашке-опашчице,
моя сестро загубена!

Ти ми беше имането
и във старост опората —
затова ли отхраних те,
да те гледам у хората?

Да се китят гидиите,
да се перчат юнаците,
като кривнат през зимата
по мегдана калпаците.

Ех, опашке-опашчице —
тапа-тупа по шията!
Ти ме вкара във селото,
ти остана в бачията...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.